

ibi Aretin. Alexand. & Jason. idem Paul. in leg. Qui exceptionem. ff. de Condict. indebit. 2. col. idem Paul. in leg. Illam. Cod. de Collat. pen. column. Salyc. in leg. Illud. Cod. de Sacros. Eccles. in fin. Jason in leg. Si quis ad quod. ff. de Jurisd. omnium judic. 5. column. Specul. in tit. de Locato. §. Nunc verò aliqua. vers. 146. Joan. And. in titul. de Testam. super Rubric. Palac. Rub. in repet. Rubric. Inter vir & uxorem. fol. 52. 4. column. vers. Ad cujus confirmationem. Martinus de Laude, in tractat. de Primogenitur. 23. quæst. Tertio, quia quando medium, per quod alicui extremo debet fieri acquisitio, est inhabile, impedit effectum acquisitionis: textus est in leg. Qui sella. §. fin. ff. de Servit. rustic. prædior. textus in leg. In tradendis. §. Interpositas. ff. Comm. prædior. cum similib. Quarto, quia juramentum interpositum in hac renuntiatione, vel in quolibet alio pacto vel contractum invalido, nedum obligat personam jurantem, sed etiam ipse actus & contractus remanet perpetuo firmus & validus, & virtus & effectus ejus transit ad hæredes: ita probat textus in dict. capit. Quamvis pactum. de Pactis, lib. 6. in fin. ibi: Firmatum fuerit. & ibi tenet Glossa ordinaria final. Domin. 2. column. & commun. DD. Bartol. in leg. Si quis pro eo. ff. de Fid. juss. 3. column. vers. Tertio dixi. & ibi Paul. de Castr. 2. column. numer. 5. Paul. in Authent. Sacramenta puberum. Cod. Si advers. vendit. 2. column. & magis communiter Moderni ibi: Imol. Aretin. & alii DD. in leg. Qui superstitis. ff. de Acquir. hæred. Abb. in cap. Cum contingat. de Jurejur. 6. column. num. 8. ubi dicit, hanc esse magis communem opinionem: Dominicus, & alii DD. in cap. Licet mulieres. eod. tit. Quinto, quia prædicta renuntiatio videtur facta favore aliorum filiorum, & eorum descendendum, quibus videtur prospicere & diligere potius quam filio renuntianti & ejus descendentibus; argumento textus cum materia in leg. Cum avus. ff. de Condit. & demonstr. ergo indistincte nepos vel descendens ex eo excludatur, & non admittatur cum aliis filiis vel descendentibus, quorum favore est facta renuntiatio. Sexto, & quidem noviter & subtiliter facit, quia quando debitor est in diem, vel sub conditione, potest ante diem vel conditionem solvere: textus est in leg. Quod in diem. 70. ff. de Solutionib. text. in leg. Stipulatio ista. §. Inter incertam. ff. de Verbor. obligat. text. in leg. Quod quis. ff. de Obligation. & action. text. in leg. Intra dies. ff. de Re judicat. textus in leg. Eum qui. 15. ff. de Annis legatis. text. in leg. In diem. ff. de Condict. indebit. textus in leg. Sub conditione. cum leg. sequent. eod. titul. text. in

leg. Cum tempus. ff. de Regul. jur. nisi dies vel conditio sit posita gratia & favore creditoris, ut in leg. Eum qui. ff. de Annis legat. & in leg. Qui Romæ. ff. de Verbor. oblig. & in leg. In fideicommissi. §. Cum Polidius. ff. de Usuris. & in leg. Si ita relictum. §. Pegasus. ff. de Legat. 2. Sed pater est quasi debitor filii in Legitima, ut probat textus in leg. Nec ei permittitur. §. Præterea. ff. de Adoption. textus, in leg. 1. §. Si impuberi. in fin. ff. de Collation. bonor. tradit Bartol. & DD. antiqui in leg. fin. ff. de Liber agnosc. text. in leg. Scripto. ff. Unde liberi. textus in leg. Cum ratio. ff. de Bonis Damnatorum. textus in leg. In suis. de Liberis & posthumis. text. melior de jure in Auth. de Triente & semisse. in præf. collat. 3. ibi: Quibusque quod relinquitur jam etiam debitum vocant. Idem Bartol. in leg. Potest. ff. de Acquir. hæred. 2. column. & ibi Moderni. & per consequens potest pater præmaturè in vita solvere Legitimam filio, & satisfacit debito legali: argumento text. in leg. Cum quo de peculio. §. fin. ff. Ad leg. Falcid. & in leg. 1. §. Si parens. ff. Si aparente quis fuerit manumiss. & in leg. Papinianus. §. Si quis mortis. ff. de Inoffic. testam. & in leg. Si non mortis. eod. tit. & utrobique DD. Præterea, paria sunt, quod debitum alicui solvatur, vel alio modo de ejus voluntate ei sit satisfactum: textus est in leg. Si rem alienam, la 1. §. Omnis. de Pignor. action. text. in leg. Item liberatur. ff. Quib. mod. pignus vel hypothec. solvit text. in leg. Quamvis. §. Interdum. ff. Ad Velleian. ergo si filius in vita recepit Legitimam suam, vel partem ejus, vel nihil recepit, & renuntiavit cum juramento successioni, omnino & perpetuo exsolvitur à successione, & similiter nepos & descendens ex eo, tamquam si verè & realiter esset solutum.

Secundo casu principali, scilicet quando filius, vel filia quæ renuntiavit, moritur post mortem patris vel matris, indistincte excluditur nepos vel descendens, modò concurrat cum aliis nepotibus & descendentibus, modò cum patris vel avunculis: quia tunc, cum successio sit à jure delata ipsi filio vel filia tempore mortis patris vel matris, & repellatur per renuntiationem juratam, necessariò nepos & descendens ex eo repellitur, ac si illo tempore interveniret abstentio vel repudiatio; & per consequens admittuntur alii filii vel descendentes parentum: argumento textus in leg. Si quis posthumus. §. Si filium. ff. de Liber. & posthum. textus in leg. Si quis filio exheredato. ff. de Injust. rupt. textus in leg. Si quis filium. Cod. de Inoffic. testam. ubi habetur, quod quando filius vel filia supervixit tempore mortis patris vel

vel matris, nepos vel descendens ex eo de necessitate non debet institui, nec exheredari, nec intrat locum ejus: & in expresso ita tenet Paul. de Castr. Imol. Roman. Aretin. & communiter DD. in dict. leg. Qui superstitis. ff. de Acquir. hæred. Alexand. notabiliter in dict. leg. Pactum. Cod. de Collation. penult. column. vers. Secundo casu principali. & ibi communiter Moderni. Roder. Suarez in Repetition. leg. Quoniam in prioribus. fol. 33. 4. column. vers. Si autem filius. Idem Roder. Suar. in eadem repetitione. fol. 69. 1. col. versic. Secundus casus.

Unum tamen est, quod si non reperiantur alii filii, nepotes, vel descendentes hujus defuncti, de cujus successione tractatur, sed tantum collaterales; tunc nepos, vel descendens ex filio vel filia quæ renuntiavit, potest indistincte succedere, modò pater vel mater eorum decedat vivente avo vel avia, modò post mortem eorum: imò ipse filius, vel filia quæ renuntiavit, si viveret, posset succedere, ut infra proximè dico vers. Advertendum tamen. Nec obstat si subtiliter dicas, quod etiam si filius supervivat post mortem patris, & sit legitime exheredatus, & penitus exclusus à successione patris, admittitur nepos vel descendens ex eo per successorium edictum: Quia respondeo notabiliter, ut per Roder. Suar. in dict. repet. fol. 34. 2. col. vers. Unde præsuppone. cum pluribus sequentibus. Secundo & melius respondeo, quod illa sententia & opinio est falsa, ut latè dixi & probavi suo loco.

Ex testamento tamen benè poterit succedere talis filius vel filia: Unde, si pater vel mater, quibus est facta renuntiatio, instituat in testamento prædictum filium vel filiam, vel eis relinquat legatum vel fideicommissum, benè poterit talis filius vel filia succedere, licet renuntiavit cum juramento. Pro qua sententia & conclusione primò facit talis ratio: quia intentio patris & filii renuntiantis videtur esse, quod non sit recursus ad bona paterna invito patre; non autem quod excludatur eo volente: undè ex ista nova causa, & sic superveniente consensu patris, licet poterit succedere: argumento textus in cap. Ad nostram. el 1. de Jurejurand. juncta Glossa & communi opinione: textus in leg. fin. ff. Qui satisfac. cogant. Secundo facit textus notabilis in cap. 2. de Renuntiation. ubi ille qui cum juramento renuntiavit beneficio, si postea de eo noviter & canonicè sit investitus & electus, non prohibetur recipere. Ex quo notat ibi Abbas, & communiter DD. quod renuntiatio jurata semper restringitur ad jus competens & subsistens tempore renuntiationis, non verò ad jus noviter

ex aliqua causa superveniens. Ex quo textu infert notabiliter ibi Domin. Anton. in fin. col. num. 12. quod si Licentiatas juravit non recipere gradum Doctoratus alibi quàm in loco ubi est examinatus; si de novo in alio studio subintret examen, potest prætextu novæ licentiæ ibi doctorari sine metu perjurii, quia assumit Doctoratum ex nova causa supervenienti: quem sequitur Imol. 2. column. num. 8. qui etiam infert, quod si quis promittit alium non offendere sub pœna, vel juramento; debet intelligi ex offensa & inimicitia præterita, non futura ex nova causa: tenet etiam expressè Bartol. in leg. Aut facta. §. Causa. ff. de Pœnis. Tertio facit, quia generaliter remissio vel renuntiatio non comprehendit jus futurum, sed tantum præsens; quia de jure futuro non videntur partes cogitasse: textus est in leg. Cum Aquiliana. ff. de Transaction. textus in leg. Qui cum tutorib. §. fin. eod. tit. text. in leg. Si ita scripsisset. 46. ff. de Legat. 2. textus in leg. Si stipulatus fuerim. §. 1. de Verbor. obligat. text. in leg. Si à colono. eod. titul. imò, quod magis est, licet talis renuntiatio generalis de consensu partium extendatur ad jus de futuro, quia expressè ita cautum est; tamen debet intelligi, quod censeatur tantum remissum jus de futuro, quod habet dependentiam à causa de præterito vel præsentis: text. est in leg. Quod servius. ff. de Condit. ob causam, & ibi tenet notabiliter Bartol. Bald. Alexand. Jason, & communiter DD. idem Bart. ubi plenius de materia, in leg. Qui Romæ. §. Duo fratres. 6. quæst. de Verbor. obligat. Quarto facit text. singular. in jure in leg. fin. Cod. de Non num. pecun. ubi probatur, quod tacita conditio, & natura, quæ inest in contractu, censeatur virtualiter inesse in juramento in eo interposito: & ad hoc notant & commendat DD. ibi, & reputat singularem Bald. in cap. Qua in Ecclesiarum. de Constitution. 3. column. num. 32. & illum textum ad hoc dicit unicum Jas. in leg. Qui pecuniam. ff. Si cert. petat. 2. column. in princ. Quinto facit, quia si talis filius vel filia, qui renuntiavit cum juramento, non possit succedere ex testamento patris vel matris, quibus renuntiatum est, sequeretur quod redunderet in præjudicium patris vel matris, & auferretur ab eis libera testamenti factio (quod non est dicendum), ut in leg. Stipulatio hoc modo concepta. cum materia, de Verbor. oblig. Sexto facit text. notabilis in leg. Aurelius. §. Testamento facto. ff. de Liberation. legat. ubi habetur, quod liberatio relicta in testamento non extenditur ad debita contracta ex nova causa post factum testamentum: & ad hoc notat & commendat ibi Bart. & communiter DD. Septimò facit

text. singularis, & melior de jure in proposito, in leg. Si patronus non aluerit. ff. de Bon. libertor. ubi disponitur, quod licet patronus amittit jus succedendi in bonis liberti, si eum non aluerit tempore necessitatis; tamen bene poterit ei succedere ex testamento liberti, si instituat. Octavo facit text. in leg. Jubemus. Cod. Ad Velleian. ubi habetur, quod omnis renuntiatio restringitur ad contractum, & personam, & causam, super qua interponitur, & non extenditur ad aliam. Et in expresso, quod talis filius vel filia, qui renuntiavit cum juramento, possit succedere ex testamento patris vel matris, tenet Bald. in leg. Pactum. Cod. de Collat. 2. column. 3. quest. & ibi Roman. 4. column. post princ. Corn. ibi, 1. column. 3. limitation. idem Bald. notabiliter in leg. fin. Cod. de Pact. 4. col. num. 13. & ibi Jason, 7. column. num. 23. Joan. de Imol. in leg. Qui superstitis. ff. de Acquir. hered. 1. column. post princ. & ibi Aretin. 2. col. vers. Circa secundam fallentiam. Domin. in dict. cap. Quamvis pactum. final. col. & quest. & ibi Georg. Natan, 4. col. num. 11. Roman. in dict. leg. Stipulatio hoc modo concepta. de Verb. oblig. 8. col. num. 30. Alexand. 3. col. num. 8. Jason 6. column. num. 7. & voluit aperte Bart. ibi, 1. column. in fin. Specul. in tit. de Testam. §. 1. vers. Pone filius. & ibi Joan. Andr. in addit. Imò, quod magis est, ista conclusio procederet etiam si talis filius vel filia reperitur institutus in testamento patris vel matris condito ante renuntiationem jurata; quia ex quo remansit in eadem voluntate, nec mutavit testamentum, creditur voluisse decedere cum illo testamento, & institutione filii: & in terminis ita tenet solus Aretin. in dict. leg. Qui superstitis. 2. column. propè fin. ff. de Acquir. hered.

Et intantum superior conclusio est vera, ut talis filius vel filia institutus sit suus, & recuperet Jura suitatis, quæ amiserat per renuntiationem: Unde, transmittere poterit hereditatem, & omnia alia privilegia suitatis habebit, ac si nunquam renuntiasset: ita probat text. singularis & unicus in leg. Qui in aliena. §. Interdum. ff. de Acquir. hered. ubi habetur, quod licet nepos natus ex filio exheredato non sit suus avo, quia pater ejus eum præcedit in gradu; tamen si instituat ab ipso avo, statim efficitur suus & necessarius: & ad hoc illum text. notat & commendat ibi Bart. 1. col. in 3. oppos. & reputat mirabilem Bald. & dicit unicum Paul. de Cast. & Cuman. & dicit singularem Aretin. Alex. & illum text. dicit singularem Joan. de Imol. in leg. Sub conditione. ff. de Liber. & posthum. Alexand. in leg. Si quis

posthumos. §. 1. 1. column. num. 3. eod. tit. & ubi Jas. 5. column. num. 23. Imol. in cap. Raynuius. de Testam. 11. fol. num. 106. Jas. ubi notat, loquitur, & declarat, in leg. Nepotem. Cod. de Inoffic. testam. Faber in §. Sui. Instit. de Hered. qualit. & differ. 2. column. in princ. Et licet ille textus allegetur pro singulari & unico, tamen similis textus est expressus in leg. Filius patroni. ff. de Bonis libertor. quem ad hoc allegat & considerat Bart. in leg. fin. ff. de Condit. institution. fin. column. post princ. num. 4. Alex. in dict. leg. Si quis posthumos. §. 1. de Liber. & posthum. 1. column. num. 3. Jas. in dict. leg. Qui in aliena. §. Interdum. 1. column. in fin. Ergo in nostro casu, si talis filius vel filia qui renuntiavit, instituat à patre, efficitur suus, & habeat omnia jura & privilegia suitatis: & in terminis ita per illum textum videtur tenere Soc. in leg. Si filius qui patri. ff. de Vulg. & pup. 10. column. in fin. vers. Insertur & 2. ubi dicit, quod si cavetur lege vel statuto, quod extantibus masculis filia femina non succedat, & talis filia instituat in testamento patris; efficitur sua, & habet omnia jura suitatis, per textum quem reputat singularem in dict. §. Interdum.

Imò, quod magis est, teneo quod superior conclusio habet locum, nedum quando talis filius vel filia, qui renuntiavit, sit institutus à patre expressè & nominatim; verum etiam si in genere, vel indefinite, ut quia pater vel mater dicat *Instituo omnes meos filios heredes*, vel *Instituo meos filios heredes*: quia etiam hoc casu succedet filius vel filia qui renuntiavit, quia videtur institutus una cum aliis. Et idem est si instituisset æqualiter vel inæqualiter alios filios qui non renuntiaverunt, & in aliqua parte testamenti vel codicilli fecit aliquod legatum simpliciter & genericè filiis suis: quia crederem, quod ad tale legatum admitteretur etiam filius vel filia qui renuntiavit: & ita in quæstione de facto dixi & consului, & fuit judicatum. Pro qua sententia & conclusione facit, quia licet in actu exheredationis, vel alio actu odioso genericè facto & indefinite non comprehendatur aliquis filius; tamen in actu favorabili institutionis vel legali bene comprehenduntur omnes, nisi ex aliquibus conjecturis de contraria voluntate patris appareat: text. est, juncta Glossa, & communi opinione, in leg. 2. ff. de Liber. & posthum. text. in leg. Si quis ita dixerit. 16. in princ. & in §. 1. ff. de Testam. tutel. text. in leg. Qui filiabus. §. 1. ff. de Legat. 1. textus in leg. Plurib. ff. de Acceptilat. textus in leg. Qui habet. §. fin. ff. de Tutelis.

Advertendum tamen, quod superior conclu-

clusio & materia; quæ habet, quod filius vel filia, qui renuntiavit cum juramento, non potest succedere patri vel matri; debet notabiliter intelligi, quando supersunt alii filii vel filia descendentes: secus tamen est, si tempore mortis patris vel matris nulli reperiantur filii, vel descendentes; quia tunc talis renuntiatio annullatur, & sic filius vel filia qui renuntiavit, liberè poterit succedere, tam ab intestato quam ex testamento, ac etiam contra testamentum. Cujus ratio est, quia talis renuntiatio censetur facta favore aliorum filiorum, & sub quadam tacita conditione, ut hereditas perveniat ad eos; unde, eis non extantibus, censetur defecta conditio, & potest liberè succedere: argumento text. cum ratione in leg. Cum avus. ff. de Condit. & domonstrat. text. in leg. Generaliter. §. Cum autem. Cod. de Institution. & subst. text. in leg. Cum acutissimi. Cod. de Fideicom. text. in leg. 3. Cod. de Inoffic. testam. & in leg. 1. ff. de Injust. rupt. & in leg. Certum est. eod. tit. Secundò, argumento text. in cap. 2. de Renunt. & eorum quæ supra dixi; ubi probatur, quod renuntiatio etiam jurata restringitur ad jus competens & subsistens tempore renuntiationis, non verò ad jus ex nova causa superveniens. Tertio, argumentò text. cum ratione in leg. Si unquam. Cod. de Revoc. donat. ubi donatio revocatur per supervenientiam liberorum: ergo pari ratione in lege donatio vel renuntiatio facta favore & contemplatione liberorum existentium, revocatur eis defunctis. Quarto, argumento text. notabilis in leg. Ex facto. ff. de Vulg. & pupil. ubi habetur, quod si pater exemplariter substituit filio suo majori muto & surdo, mente capto, vel furioso, & post mortem patris talis filius mutus & surdus suscepit liberos ex uxore propria, ipso jure revocatur substitutio pupillaris; quia ob aliam causam non videtur fuisse facta, nisi propter carentiam liberorum. Quintò pro hac sententia & conclusione considero casum notabilem non commendatum in cap. 1. in fin. de Filiis natis ex matrimonio ad Morganaticam contract. in lib. 2. Feudor. ubi dicit text. quod si quis habuit filios ex prima uxore mortua, & postea suscepit aliam uxorem, cum qua fecit pactum, quod filii ex isto secundo matrimonio non succedant, nisi in eo quod pater dixerit tempore matrimonii: certè, si filii primi matrimonii moriantur in vita patris, bene possunt filii secundi matrimonii tunc succedere. Et in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Bald. in leg. Pactum. Cod. de Collat. 2. column. num. 3. Paul. de Cast. ibi, 2. column. num. 6. Rom. 5. column. num. 12. Decius

4. column. num. 9. Corne. 3. col. vers. Septimo limita. Bald. post Guillel. in leg. Jus autem agnationis. 1. lectur. in fin. ff. de Pactis. Imol. in leg. Qui superstitis. ff. de Acquir. hered. 1. col. post princ. & ibi Roman. 2. column. & ibi Aret. 3. column. vers. Circa tertiam limitationem. Angel. in Consiliis suis, 52. column. in fin. licet ibi dicat, quod non posset succedere contra testamentum. Alexand. in leg. Stipulatio hoc modo concepta. de Verb. obligat. 4. column. num. 11. Salyc. post Sihar. in leg. Pactum quod dotali. Cod. de Pactis. 3. column. in fin. Georg. Natan, ubi reputat hoc singulare, in dict. cap. Quamvis pactum. 10. column. in princ. num. 38. Philipp. Decius in Consiliis suis. cons. 31. 2. col.

Dubium tamen est singulare circa hoc: Si tempore renuntiationis pater vel mater nullos alios habebat filios, nec postea nati sint; an filius vel filia, qui renuntiavit cum juramento, possit succedere patri vel matri ab intestato, vel contra testamentum, si reperitur præteritus, & extraneus institutus? Et certè videtur quod talis filius vel filia non possit succedere; sed alii venientes ab intestato, si pater vel mater decessit ab intestato; vel extraneus hæres institutus, si decessit cum testamento: quia talis renuntiatio non potest dici favore & contemplatione liberorum facta; cum nulli extabant filii tempore renuntiationis, nec postea nati sunt. Sed teneo contrarium; imò, quod isto casu talis filius vel filia, qui renuntiavit cum juramento, possit succedere patri vel matri, quibus facta est renuntiatio, tam ab intestato, quam contra testamentum: quia considero, quod licet tempore renuntiationis pater vel mater nullos alios haberet filios, vel descendentes, tamen ex tacita conjectura præsumitur renuntiatio facta favore & contemplatione aliorum filiorum nascendorum: quia sicut quando filius gravatur alteri restituere post mortem, subintelligitur *Si non habuerit liberos*, ut in dict. leg. Cum avus. cum similib. supra allegat. ita in nostro casu filius vel filia, qui renuntiavit, intelligatur renuntiasse *Si pater vel mater suscipiat liberos*: unde, eis non natis, deficit illa conditio, & per consequens talis filius vel filia, qui renuntiavit, optime potest succedere. Quod tamen notabiliter intelligo, præterquam si aperte constaret, quod talis filius vel filia non fecit prædictam renuntiationem favore & contemplatione aliorum liberorum natorum, vel nascendorum; quia dixit, *Si non nascantur liberi*, possit pater vel mater sua bona relinquere venientibus ab intestato, vel cuiuslibet extraneo: quia tunc nullo modo posset succedere. Et in expresso istam sententiam & de-

clarationem ponit notabiliter Collectarius in cap. fin. extra de Donat. fin. col. num. 34.

Similiter etiam addendum est in ista materia, quod licet filius vel filia, qui renuntiavit cum juramento, non possit succedere patri vel matri, quibus renuntiatum est; tamen bene potest petere ab eis alimenta, si egeat, & non habeat unde se alat: etiam si renuntiaret juri petendi alimenta cum juramento; quia tale pactum & renuntiatio esset contra jus naturale, quo tenetur pater alere filium egen-tem, ut in cap. Jus naturale. 1. distinct. & in leg. 1. §. Jus naturale. ff. de Justitia & jure. Pro qua sententia facit textus in cap. Cum quidam. §. Illi vero. de Jurejurand. ubi improbat-ur juramentum, quo quis promittit non exhibere alimenta parentibus, vel è contra: ergo idem est, & à fortiori, si quis jurat non petere sibi; cum charitas bene ordinata incipiat à se, ut in leg. Prases. Cod. de Servit. & aqua. Secundò facit textus in leg. Necare. ff. de Liber. agnoscend. ubi habetur, quod ille qui negat alteri alimenta debita, videtur necare: ergo si tale juramentum valeret, præstaretur via delinquendi. Et in expressò istam sententiam & conclusionem tenet Specul. in tit. Qui filii sint legit. vers. Sed pone quidam. num. 12. tenet etiam Bald. qui notabiliter loquitur, in leg. Pactum. Cod. de Collationib. fin. column. & quest. Joan. de Imol. in leg. Stipulatio hoc modo concepta. de Verbor. obligat. 2. column. in med. & ibi Alex. 3. column. num. 9. Domin. in dict. cap. Quamvis pactum. 2. column. num. 6. Corn. in dict. leg. Pactum. Cod. de Collat. 2. column. versic. Quare limita.

13 Unum tamen est, quod prædicta conclusio & materia, quæ habet, quod filius & filia, qui renuntiavit successioni patris vel matris cum juramento, non possit succedere; debet intelligi, quando immediatè vult succedere patri vel matri post mortem in hæreditate sua: secus autem si hæreditas patris vel matris pervenit ad alium filium, vel descendente; quia indistinctè bene poterit ei succedere ille filius vel filia qui renuntiavit, etiam in bonis habitis ab ipso patre vel matre, quibus renuntiatum erat. Primò, quia hæreditas patris vel matris, postquam est adita per alium filium vel descendente, & est incorporata in bonis & patrimonio ejus, ampliùs non dicitur hæreditas patris vel matris defuncti: text. est in leg. Sed si plures. §. Filio impuberi. ff. de Vulgar. & pupill. text. est in leg. Eius qui in proximita. §. fin. ff. Si cert. pet. text. in leg. 1. §. Præterea. ff. de Separationib. textus in leg. fin. Cod. de Inoffic. testam. textus in leg. Pater familias.

ff. de Privil. credit. lib. 42. tit. 5. textus melior de jure in §. 1. Institut. de Hæred. qual. lit. & differ. quem ad hoc dicit meliorem de jure Jas. in §. Actio-num. Inst. de Actionib. fin. column. licet corruptè alleget: tradit Glossa ordinaria, & communiter scribentes in leg. 1. §. Veteres. ff. de Acquir. poss. Glossa similis & ordinaria in leg. Hæres per servum. ff. de Acquirend. hæred. Ergo postquam bona patris vel matris pervenerunt ad alium filium vel descendente, non dicuntur ampliùs bona parentum, sed bona aliorum filiorum vel descendente; & talis filius vel filia, qui renuntiavit cum juramento, non dicitur succedere patri vel matri, sed alteri filio vel descendente, ad quem bona pervenerunt. Secundò & magis in specie pro hac sententia & conclusione facit textus notabilis in leg. Qui Titii testamentum. ff. de His que ut indign. ubi dicitur, quod licet ille, qui accusat testamentum alicujus testatoris de falso, & succubuit, non possit ei succedere; tamen non prohibetur succedere hæredi ejus, vel alteri ad quem bona testatoris pervenerunt: & ibi notat Alber. & communiter DD. antiqui. Tertiò facit textus in leg. Paulus. aliàs Per procuratorem. in fin. ff. de Acquirend. hæred. ubi habetur, quod si filius familias miles fecit testamentum de castrensi peculio, in quo instituit filium suum hæredem; talis filius hæres institutus acquirit illa bona castrensia avo, in cujus est potestate: Neque obstat, quod olim erant bona castrensia in persona filii descendente, quæ non quærentur patri; quia jam mutatione personæ, & sic in persona nepotis desinunt esse castrensia, & meritò quærentur avo, sicut alia bona nepotis; & sic mutatione personæ mutatur qualitas bonorum. Quartò facit bonus textus in leg. fin. in princip. ff. de Legat. 3. ubi filius exhæredatus non prohibetur postea succedere hæredi patris, etiam in bonis proventus ab ipso patre: quia non dicitur succedere patri, sed ultimo possessori: textus in leg. pen. §. Si hæres. ff. de Inoffic. testament. textus in leg. fin. §. 1. eod. tit. Quintò facit textus in leg. Jubemus. Cod. Ad Velleian. ubi habetur, quod omnis renuntiatio restringitur ad contractum, personam, & causam super qua interponitur, & non extenditur ad aliam: & ad hoc notant ibi communiter DD. ergo in nostro casu talis renuntiatio jurata intelligatur de non succedendo ipsi patri vel matri, quibus tantum renuntiatum est; non verò alteri filio descendente, vel hæredi ejus etiam in suis bonis. Sextò facit textus notabilis in leg. Si servo meo. ff. de Legat. 1. ubi habetur, quod si dominus repudiavit legatum factum servo suo, non prohi-

hibetur succedere, & acceptare illudmet legatum sibi factum in codicilis; quia venit ex propria persona, & non ex persona servi: melior textus & notabilior in leg. Si Duobus servis. ff. de Legat. 2. ubi dicitur, quod si eadem res est legata duobus servis meis, & ex persona unius repudiavi legatum, & ex persona alterius volo acceptare; acquiri totam rem, quia partem repudiatam consequor ex persona secundi servi cui accrevit: textus in leg. Si mihi purè. eod. tit. bonus textus in leg. Si mater. §. Si quis autem. & in §. Eadem. ff. de Except. rei judic. textus in leg. Et an eadem. §. Actiones. eodem tit. ubi habetur, quod si petii fundum ex una causa, & succubui, possum petere postea ex alia nova causa, & non obstat mihi exceptio rei judicata. Facit etiam textus in leg. Pater familias ff. de Reb. autoritat. Judic. possid. ubi filius, qui se abstinuit ab hæreditate patris, non prohibetur postea succedere alteri, cui obvenit illa hæreditas patris. Et in expressò istam sententiam & conclusionem tenet Alb. in leg. Si quando. §. Illud. Cod. de Inoffic. testam. penult. col. in princ. Bald. in loco remoto, in leg. 1. ff. de Rev. divis. 1. lectur. fin. col. num. 41. Paul. de Castr. notabiliter in leg. Paulus. aliàs Per procuratorem. vers. fin. ff. de Acquir. hæred. & ibi Aret. 1. col. 2. notab. Rom. in leg. 1. §. Veteres. ff. de Acquir. possess. 1. col. in medio, loquendo in simili casu, scilicet, quod si filia femina non potest succedere patri extantibus masculis, bene poterit succedere fratribus etiam in bonis patris: & ibi Aret. 1. col. in princ. Alexand. 5. col. num. 8. Socin. 1. col. in princ. Jason, 10. col. cum sequentib. num. 20. & sentit apertè Bart. in leg. fin. 1. quest. principal. ff. ad Tertyl. tenet etiam Aretin. in leg. Sed si plures. §. Filio impuberi. ff. de Vulgar. & pupill. 1. col. in 2. notabil. Falgos. in leg. Quamquam. Cod. Ad Falcid. Jason notabiliter in leg. Eius qui in Provincia. §. fin. ff. Si certum petat. 5. col. vers. Tertio princ. Philip. Dec. in leg. Qui se patris. 4. col. num. 16. Cod. Unde liberi. Idem Philip. Deci. in regul. Hæreditas. de Regul. jur. fin. col. num. 8. ubi dicit se ita consuluisse ultrà montes Valentis in Delphinatu: Idem Decius in regul. Quoties duplici jure. eod. tit. de Regul. jur. fin. col. num. 6. Georg. Natan, in dict. cap. Quamvis pactum. de Pactis, in 6. col. 5. & 8. vers. 4. pulchrè facit Roman. conclus. 168. in princ. Aret. in conclus. 160. in 1. col. vers. Secundò est præmutendum. Soc. conclus. 73. 1. col. vers. Prima igitur sit conclusio. 3. volum. consiliorum: Corn. consil. 305. 1. & 2. col. 4. volum. Consilior. Philip. Dec. cons. 266. 2. col. num. 1.

Quod notabiliter extendo, etiam si talis frater, cui alter frater, qui renuntiavit, vult succedere, nondum adivit hæreditatem patris: quia cum frater qui renuntiavit, veniat ex alterius fratris persona, & non propria, meritò potest utramque hæreditatem adire; hæreditatem fratris ex propria persona & successione; item hæreditatem patris ex persona fratris defuncti ratione juris adeundi, quod reperit in ejus hæreditate transmissum, vel ex potentia suitatis, vel deliberandi: argumento text. cum materia, in leg. Cum in antiquiorib. Cod. de Jure deliber. & eorum quæ tradit Bart. in leg. Qui duos. ff. de Rebus dubiis. maxime in pen. col. num. 11. & eorum quæ ego tradidi latius in repetitione Ultimar. voluntat. in leg. 1. de Vulg. & pup. & in terminis reperio quod tenet Aret. in dict. consil. 160. in 1. col. Philippus Deci. in regul. Quoties duplici jure. fin. col. in fin. de Regulis juris.

Ex qua doctrina & conclusione infero notabiliter, quod licet filius spurcius, nefarius, & incestuosus non possit succedere patri, vel matri; tamen debet intelligi, quando vult succedere immediatè ipsis parentibus ab intestato, vel ex eorum testamento & dispositione: secus tamen est, si velit succedere alteri, puta hæredi patris vel matris, vel extraneo, ad quem pervenerunt bona parentum; quia bene poterit ei succedere etiam in bonis parentum, si à tali hærede vel extraneo sit institutus: Quod apertè fundatur ex superioribus. Et in expressò ita tenet Bartol. in leg. Si is qui ex bonis. 1. col. & quest. ff. de Vulg. & pup. & ibi Paul. de Castr. 1. col. in fin. num. 6. Joan. de Imol. 2. column. in med. Alexand. 3. column. num. 6. Jason, 3. col. num. 9. & est communis opinio secundum eos: Spec. in tit. de Success. ab intest. §. 1. vers. Sed quid si pater. num. 30. Bald. in leg. Eam quam. Cod. de Fideicom. penultima colun. num. 54. Alber. in Authentic. Licet. 1. col. post medium, vers. Item queritur. Cod. de Natur. liber. Salyc. in leg. Matre. eod. tit. fin. quest. Cæpol. cautela 38. final colun. in fin. Ludovic. de Sardis in libello suo de Natur. liber. in fin.

Item etiam ex superioribus redditur valdè 14 difficilis & dubia illa notanda conclusio glossæ, juncto text. in leg. Lucius. ff. de Jure fisc. in gloss. fin. in fin. ubi tenet, quod homicida non potest succedere hæredibus occisi in bonis quæ provenerunt ab ipso occiso: quam approbat & commendat ibi Bart. & communiter DD. de qua Glossa & ejus conclusione latius & magistraliter dixi in materia Delictorum, quam posui in leg. 1. de Public. jud. in